

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 47. An pœnæ juris incurvantur per simoniam juris Ecclesiastici tantùm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

quamvis datum sit chirographum de solvendo pretio, quia illud chirographum non est pars pretii: notant quoque *Dian. Baun. & Rayn. n. 1.* contra *Suarez*, si falsa pecunia daretur, etiam non compleri, quia falsa pecunia non est verum pretium: Quod si pretium non solveretur statim, sed post aliquot v.g. menses, quamvis in foro externo poenae retrotrahantur ad tempus conventionis, non tamen in foro conscientiae, hinc talis non tenebitur restituere fructus interim perceptos, ita *Leß. Castrop. Rayn. n. 3. Dian. P. 10. T. 16. R. 15.* Atque idem est de excommunicatione incurrenda, quae nunquam retrotrahitur, uti iidem Authores habent.

Q. 47. An poenae Juris incurvantur per Simoniam ²¹³
Juris Ecclesiastici tantum. *R. Suar. Rayn. num. 4.*
Pirh. n. 100. & 155. aliique communiis & probabilitius affirmant, quia est vera Simonia, licet non strictissime dicta, & si casus hujus Simoniæ deferratur ad Curiam Romanam, semper declarat subiacere poenis: è contrà *Navar. Leß. num. 141.*
Sanch. in Cons. L. 2. c. 3. d. 118. n. 3. Dian. P. 4. T. 4.
R. 155. P. 10. T. 16. R. 17. P. 11. T. 5. R. 1. & 20. Item
T. 6. R. 30. aliique cum *Castrop. D. 3. P. 15. n. 4.*
 etiam probabiliter negant, quia non est propriè & strictè dicta simonia, quæ communiter definitur,
studiosa voluntas vendendi spirituale pro temporali,
 quod soli Simoniæ Juris naturalis convenit: unde
 qui, v.g. propriâ autoritate permutant beneficia,
 quamvis graviter peccent, tamen secundum hanc
 sententiam non incurvant excommunicationem,
 nec ipso Jure privantur beneficiis, nec tenentur
 fructus restituere: excipiunt tamen omnes Simoniæ
 confidentialiæ, de qua à num. 220; item,
 si detur aliquid etiam gratis Officialibus Episcopis

occasione susceptorum Ordinum, dimissorialium vel testimoniorum, ubi receptum est Tridentini Decretum hoc expressè vetans Sess. 21. c. 1. de Refor- dicens per hoc utrimque incurti ipso facto pœnas Juris in Simoniacos.

²¹⁴ Q. 48. *Quid præterea sit addendum circa pœna Simoniae communis.* Rx. Seqq. §. 1. Si quis committat Simoniam in Sacramentis aliis, præterquam in Sacramento Ordinis; item si committat in consecrationibus, benedictionibus, dispensationibus, in Officio Ecclesiastico, v. g. Legati vel Delegati, in Jure Patronatus, in Vicaria temporalis, & probabiliter in pensione vendenda, emenda vel redimenda, non incurrit pœnas, quia pœna tantum incurrit per Simoniam in Ordine, Beneficiis & Religionis ingressu, ita Less. Sanch. Tann. & alii cum Dian. P. 11. T. 5. R. 20. Rayn. n. 3 Castrop. P. 25. Pirh. n. 101. 154. & seqq. Alloza v. Simonia Sect. 4. n. 45; unde nec ille incurrit, qui acceptat pecuniam velut premium Missæ, Pasq. de Sacrif. Q. 922. Addit Dian. P. 4. T. 4. R. 157, si Canonici Sede vacante convenienter inter se, ut qui ex ipsis ad interim eligeretur Vicarius Episcopalis, etiam reliquis communicaret partem emolumentorum, non incururos pœnas, quia licet hic Vicariatus sit aliquid spirituale, tamen non est beneficium: & idem est de Officialatu, cum partem contentiousam Jurisdictionis Episcopalis contineat, Laym. Pias. aliquique cum Du Hamel L. 1. c. 7. n. 6, qui clare deducit ex Conc. Turon. c. II. & Lateran. sub Alex. III. c. 15. Quamvis autem officia illa aliisque similia non sint strictè beneficia, tamen Jure divino sunt invendibilia, adeoque materia Simoniae. Addit iterum Dian. R. 167. cum Sanch: si Cajus emat Vicariatum Episcopi, nec Cajum teneri resignare, nec